

ærede Medlem kommer og siger andet, den Fejl er selv en god Opdrætter udsat for. Derfor falder hele Mindretallets Kritik aldeles til Jorden. Jeg har slet ikke en Gang kunnet tænke mig, at Mindretallet kunde opfatte det saaledes, thi jeg synes, at det i sig selv er saa indlysende, at det er noget, vi alle maa være enige om; at det er bedst at have gode Dyr i vore Stalde at lægge til, og at det betaler sig bedst. Naar derfor det ærede Medlem kommer med Avisartikler og hvad en vis Mand har sagt, er det noget, som slet ikke behøves, thi jeg, og jeg haaber, alle ere enige om, at det er det bedste at have de bedste Dyr at lægge til paa, eller naar de ikke ere gode, og der trænges til nogle, som ere bedre, skulle vi et Sted hen og finde dem, og da gælder det om, at enkelte Mænd have villet gaa i Spidsen og ud af den bestemte Race have dannet bestemte gode Stammer. Men det koster Penge og et stort Arbejde, det er det ikke enhver Mands Sag at gøre, og de Mænd, som tage fat derpaa, bør absolut støttes. — Med disse Udtalelser skal jeg slutte, da jeg maaske ogsaa senere kan faa Lejlighed til at udtale mig.

N. C. Jensen: Den ærede Ordfører sagde, at jeg havde forundret mig over, at Flertallet vilde forlade de gamle kendte Veje. Det har jeg ikke sagt noget om . . . (Afbrydelse) . . . Nej, jeg har ikke, men jeg har sagt, at Flertallet vilde ind paa ny Veje, disse Veje vilde selvfølgelig blive en Konkurrence til de gamle, og det var det, jeg var imod. Det er dette og ikke andet, jeg har sagt. Jeg er selvfølgelig enig med den ærede Ordfører i, at man skal ikke præmiere Klodsmajoren, enten det er som Gymnastiker eller som Opdrætter, men man skal heller ikke rose den dygtige alt for meget, thi det fører let til, at han kommer noget bort fra sin Dygtighed i Kraft af, at han bliver lidt for stor. Der er ogsaa en usund Maade at præmiere paa, og jeg tror, at man skal være varsom med at skruet det alt for højt op. Jeg har set paa et af de bedste Avlscentre — jeg understreger Ordet bedste — at Dyr, som have været til Salg, og hvorom der i Kataloget stod, at de havde denne eller hin Fejl eller ikke havde staaet for Tuberkulinprøven, ere gaaede af ved Salget som muldent Brød i Varme, som man siger paa Jydsk. De ere altsaa gaaede ud for at være Avlsdyr andre Steder. Det er dog rent meningsløst, synes mig. Naar vi have disse bestemte dygtige, gode Opdrættere,

tror man, at det altid er første Klasses Varer, man faar derfra, men det er det ikke. Det tror jeg, at man skal være varsom med. Det er min Stilling i denne Sag. Det, som jeg har talt om, er ikke, at man forlader de gamle Baner, men man skal ikke lave ny, kunstige Baner, som konkurrere med de gamle, naar man erkender, at de gamle Baner ere gode.

J. H. Jensen: Det er ikke saa underligt, at der er Interesse og Varme overfor den Sag, som vi have for i Øjeblikket, thi det er jo fuldt berettiget, hvad Ordføreren sagde til at begynde med, at den, økonomisk set, er nær ved at være Landbrugets Livsnerve, idet det har sine store Indtægter derigennem. Det har derfor heller ikke forundret mig, at der er kommet lidt Varme i Sindene mellem dem, der staaar paa Yderpunkterne i Debatten hver paa sin Side, og jeg forstaaer, at selv om de have optraadt med den allerbedste Villie til ikke at sige hinanden Ubehageligheder, har Evnen ikke fuldt slaaet til i saa Henseende. Hvorvidt den kan slaa til i Fremtiden, skulle vi nu se om lidt. — jeg betvivler det noget. Imidlertid staaer det saaledes for mig, at Meningsforskellen angaaende de saakaldte Hesteparagraffer ikke er saa uuaadelig stor. Den bestaar efter mit Synspunkt deri, at den ene af Faktorerne vil arbejde paa et lidt mere jævnt og bredt Grundlag end den anden, og da jeg altid har været en ægte Demokrat, slutter jeg mig selvfølgelig til dem, der ville arbejde paa det jævreste og bredeste Grundlag.

Den ærede Ordfører begyndte i Forgaars med at fortælle os, at da Husdyrbruken spiller en saa kolossal Rolle for vor økonomiske Eksistens, var det nødvendigt for os, at vi fik de allerbedste Dyr. Det vil jeg til en vis Grad sige ja til, det er selvfølgelig noget tiltalende at høre, at det, som vi fremfor alt have med at gøre, er af den allerbedste Slags, men jeg vil dog sætte et lille Notabene ved det, idet jeg mener, at det kommer an paa, paa hvilken Maade disse Dyr komme frem. Jeg har ikke altid beundret en Mand, fordi han kunde stille med en hel Masse første Klasses Dyr, som vare vel førmede og godt udviklede helt igennem, kort sagt, toge sig straalende ud, naar det har kostet en uforsømmelig stor Pris at opelske dem. Hvis f. Eks. en Mand staaer med et Dyr, som han kan sælge 50 Kr. dyrere, end en anden Mand, som ogsaa staaer med et Dyr, som han kan sælge, men det første Dyr har kostet 100 Kr. mere at opdrætte end